

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Německo) dne
3. prosince 2018 – Deutsche Umwelthilfe e.V. v. Freistaat Bayern**

(Věc C-752/18)

(2019/C 54/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Deutsche Umwelthilfe e.V.

Odpůrce: Freistaat Bayern

Předběžné otázky

Je třeba:

- 1) požadavek, který je zakotven v čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci Smlouvy o Evropské unii (SEU) a podle kterého mají členské státy povinnost učinit veškerá vhodná opatření k plnění závazků, které vyplývají ze Smluv nebo z aktů orgánů Unie,
- 2) zásadu účinného provádění unijního práva členskými státy, jež je zakotvena mimo jiné v čl. 197 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
- 3) právo na účinný prostředek nápravy před soudem, které je zakotveno v čl. 47 prvním pododstavci Listiny základních práv Evropské unie,
- 4) povinnost stran úmluvy zajistit účinnou právní ochranu v záležitostech životního prostředí, jež je zakotvena v čl. 9 odst. 4 větě první Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (dále jen „Aarhuská úmluva“) a
- 5) povinnost členských států zajistit účinnou právní ochranu v oblastech pokrytých právem Unie, která je stanovena v čl. 19 odst. 1 druhém pododstavci SEU,

vykládat v tom smyslu, že německý soud má pravomoc, případně dokonce povinnost, uložit úředníkům určité německé spolkové země donucovací vazbu, aby takto vymohl povinnost této spolkové země aktualizovat plán kvality ovzduší ve smyslu článku 23 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu (Úř. věst. 2008, L 152, s. 1) s určitým minimálním obsahem, pokud byla na základě pravomocného rozsudku této spolkové zemi uložena povinnost vypracovat takový plán s minimálním obsahem, a

- vícero pohrůžek možností uložení donucovacích pokut a jejich uložení zůstalo bez odezvy,
- pohrůžky uložení donucovacích pokut a jejich uložení, a to i v případě pohrůžky, že budou uloženy pokuty s vyšší sazbou a uložení vyšších pokut než doposud, nevedly k žádnému významnému výsledku, neboť zaplacením donucovacích pokut nevznikla spolkové zemi, proti níž byl vydán pravomocných rozsudek, žádná skutečná majetková ztráta, protože došlo pouze k převodu nařízených úhrad z jedné položky rozpočtu spolkové země do jiné,
- tato spolková země, proti níž byl vydán pravomocný rozsudek, jak před soudy, tak i na veřejnosti – a to mimo jiné ze strany nejvýše postavených politických představitelů odpovídajících Parlamentu – uváděla, že nebude plnit soudem stanovené povinnosti týkající se plánů kvality ovzduší,

- je ve vnitrostátním právu v zásadě stanoven institut donucovací vazby pro účely výkonu pravomocného soudního rozhodnutí, avšak vnitrostátní judikatura z oblasti ústavního práva brání použití příslušných ustanovení na takovou situaci, o kterou se jedná v projednávané věci, a
- pro situaci, o kterou se jedná v projednávané věci, vnitrostátní právo nestanovuje donucovací prostředky, jež by byly účelnější než hrozba uložení donucovací pokuty a její uložení avšak jež by představovaly méně závažný zásah než je donucovací vazba, a o jejichž využití nelze z podstaty věci uvažovat?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois (Francie)
dne 3. prosince 2018 – LC, MD v. easyJet Airline Co. Ltd**

(Věc C-756/18)

(2019/C 54/15)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois

Účastníci původního řízení

Žalobci: LC, MD

Žalovaná: easyJet Airline Co. Ltd

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91⁽¹⁾ (dále jen „nařízení č. 261/2004“), vykládán v tom smyslu, že k tomu, aby se cestující mohli dovolávat ustanovení nařízení, musí prokázat, že se přihlásili k přepravě?
- 2) V případě kladné odpovědi, brání čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 261/2004 systému vyvratitelné domněnky, podle níž je podmínka týkající se toho, že se cestující přihlásil k přepravě, považována za splněnou, pokud má cestující rezervaci přijatou a evidovanou provozujícím leteckým dopravcem ve smyslu čl. 2 písm. g)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 46, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Haskovo (Bulharsko) dne 4. prosince
2018 – QH v. Varhoven kasacionen sad Bulharské republiky**

(Věc C-762/18)

(2019/C 54/16)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Rajonen sad Haskovo

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: QH

Odpůrce: Varhoven kasacionen sad Bulharské republiky